

MENKIBE: Gerçek Tedbir Budur

İstanbul'un Vefa semtine adı verilen Şeyh Vefâ, Fatih devrinin büyük âlimlerinden ve evliyâsındandı. Akşemseddin, Molla Gürânî gibi devrin mânevî önderlerinden biriydi.

Bu büyük zâtın oyun yaşlarındaki bir oğlu kötü bir alışkanlık edinmişti. Ucuna çivi çakılmış bir sopa ile o devirde evlere içme suyu taşıyan sakaların kırbalarını deliyordu. Evcil hayvan derisinden yapılmış su tulumu demek olan kırba, sivri bir madde ile dokunuldu mu kolayca delinecek bir nesneydi. Şeyh Vefâ'nın oğlu da bunu yapıyordu.

Sakalar, "Bir din ulusunun oğludur, çok sürmez geçer" diye bir müddet dayandırlarsa da baktılar vazgeçeceği falan yok, Şeyh Vefâ'ya şikayet ettiler. Vefâ hazretleri olanları duyunca hayretler içinde kaldı. Nasıl olur da bunca dikkat ve özenle yetiştirilen, haram lokmadan uzak tutulan bir çocuk böyle bir şey yapardı?

Şeyh Vefâ sakalara, "Tamam" dedi. Konu anlaşıldı, gereken yapılacak, sizin de zararınız ödenecektir.

Önce kendinden işe başladı. "Acaba ben bu çocuğa yanlışlıkla da olsa haram yedirdim mi?" diye düşündü. Bir şey bulamadı. Hanımına sordu;

"Sen bu çocuğa hamileyken veya süt verirken haram bir şey yedin mi, çok iyi düşün, bana bildir, yoksa oğlanın sonu kötü" dedi.

Hanım düşündü, taşındı, rüyaya yattı, nihayet bir olay hatırladı. Oğlana hamileyken oturmağa gittiği bir komşu evinde, masadaki bir tabakta portakallar varmış. Görünce canı çekmiş ama istemeye de utanmış. Ev sahibi hanım bulundukları odadan dışarı çıktıkça yakasındaki iğneyi portakallara batırıp sularını içmiş. Bunu şeyhe anlattı.

Şeyh Vefâ "Aman hâtun hiç vakit geçirmeden o komşuya git, olanı biteni dosdoğru anlat ve helâllik dile" diye tenbihledi. Kendi de sakaları çağırdı, kimin kaç tane kırbası delinmişse hepsinin parasını ödedi ve haklarını helâl ettirdi.

Nükte: Çocuğa olayın başından sonuna kadar bir şey denmedi. Hakkında böyle şikayet var, bir daha yaparsan asarız, keseriz yollu tehdit edilmedi. Ama çocuk bir daha çivili sopa ile kırbaları delmedi.

Kaynak: Gençlerin rehberi